

عنوان مقاله:

بازنمایی تقلید آفریده تا تقلید آفرینش در هنر اسلامی از منظر استاد جوادی آملی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 21، شماره 78 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

روح اله آدینه - عضو هیئت علمی گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

سیده رقیه موسوی - دانشجوی دکتری دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

هنری یکی از ارکان مهم فرهنگ و تمدن هر جامعه ای و عرصه تجلی و روایت چیزی غیر خویش و خصیصه ای نفسانی است که منجر به بروز کارهای شگفتانگیز و زیبا از سوی هنرمند می گردد. در این میان هنر اسلامی نیز دارای جایگاه خطیری در تمدن اسلامی است و با نگاهی از دریچه فلسفه، هنری استوار بر قوه خیال و عالم مثال است. عالم مثالی که از ثمرات ذو مراتب بودن هستی و تشکیک وجود است. اکنون سوال اصلی پژوهش حاضر این است که در نگاه استاد جوادی آملی، غایت هنر اسلامی چیست؟ آیا غایت هنر اسلامی، بازنمایی واقعیت تازه ای است که به وسیله قوه خیال در نفس هنرمند ایجاد و انشاء می شود یا هدف، بازنمایی حقیقتی متعالی و فرا طبیعی است که توسط قوه خیال در نفس هنرمند اظهار می گردد؟ به عبارت دیگر در هنر اسلامی خیال هنرمند، فعال است یا منفعل؟ در مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی این نتیجه حاصل شد، بر مبنای حرکت جوهری نفس، هنر اسلامی که ثمره عملکرد قوه خیال است، در ابتدا ثمره و حاصل انفعال خیال و مشاهده صور خیالی توسط نفس در عالم مثال متصل یا مثال منفصل است و هنرمند در این مرحله به تقلید آفریده مشغول است و هنر وی بازنمایی و تجسیم تقلید آفریده در عالم طبیعت و خارج است، ولی در نهایت حاصل خلاقیت و فعالیت نفس و صدور صور خیالی و مثالی از سوی نفس است که در این مرحله نفس هنرمند به تقلید آفرینش می پردازد و هنر وی بازنمایی تقلید آفرینش در عالم خارج و طبیعت است.

کلمات کلیدی:

مثال، غایت هنر، جوادی آملی، هنر، خیال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1557968>

